

## باب دهم - لوح مبارك ملاح القدس

قوله تعالى :

**هو العزيز المحبوب**

ان يا ملاح القدس فاحضر سفينة البقاء في ملاً الاعلى فسبحان ربي الابهي ثم امسكه على بحر القدم ببديع من الاسماء فسبحان ربي الابهي ثم اركب عليها هياكل الروح باسم الله العلى الاعلى فسبحان ربي الابهي اذا فاطلق زمام الفلك ليجرى على قلزم الكبرياء ليصل اهلها الى مواقع القرب في مكنم البقاء فسبحان ربي الابهي و اذا وصلتهم الى شاطئ القدس ساحل بحر الحمراء فسبحان ربي الابهي اذا فاخرجهم عن الفلك في هذا المقام الالطف الاخفى فسبحان ربي الابهي و هذا مقام الذى فيه تجلى الله بنار الجمال في سدرة البقاء فسبحان ربي الابهي و فيه خلعوا هياكل الامر نعل النفس و الهوى فسبحان ربي الابهي و فيه يطوف موسى العز بجنود البقاء فسبحان ربي الابهي و هذا مقام الذى خرج فيه يد الله عن رداء الكبرياء فسبحان ربي الابهي و هذا مقام الذى لن يحرك فيه سفينة الامر و لو يقرء عليها كل الاسماء فسبحان ربي الابهي اذا يا ملاح القدس علم اهل السفينة ما علمناك خلف حجابات العماء فسبحان ربي الابهي لئلا يعطلون في وادى الكتيب البيضاء فسبحان ربي الابهي و يطيرون بجناحين الروح الى مقام الذى قدسه الله عن الذكر في ممالك الانشاء فسبحان ربي الابهي و يتحركون في الهواء كطيور القرب في جبروت اللقاء فسبحان ربي الابهي و يطلعون بالاسرار في لجج الانوار فسبحان ربي الابهي و انقطعوا منازل التحديد حتى وصلوا الى مقام التوحيد في مركز الهدى فسبحان ربي الابهي و ارادوا ان يصعدوا الى مقام الذى جعله الله فوق مراتبهم اذا اطردهم شهاب الدرى من سكان ملكوت اللقاء فسبحان ربي الابهي و سمعوا لحن الكبرياء عن وراء سراق الغيب في مكنم السناء فسبحان ربي الابهي بان يا ملائكة الحفظ ان ارجعوا هؤلاء الى مواقعهم في ناسوت الانشاء فسبحان ربي الابهي لانهم ارادوا ان يطيروا في هواء الذى ما طارت فيه اجنحة الورقاء فسبحان ربي الابهي و لن يحرك فيه سفائن الظنون و لا افئدة اولى النهى فسبحان ربي الابهي اذا اخرجت حورية الروح رأسها عن غرفات الاعلى فسبحان ربي الابهي و اشارت بطرف حاجبها الى ملاً القدساء فسبحان ربي الابهي و اشرفت انوار جبينها من الارض الى السماء فسبحان ربي الابهي و وقع اشراق الجمال على اهل الارض و التراب اذا اهترت هياكل الوجود عن قبور الفناء فسبحان ربي الابهي ثم نادى بلحن الذى ما سمعه اذن السمع فى ازل القدماء فسبحان ربي الابهي و قالت تالله من لم يكن فى قلبه روائح الحب من الفتى العراقى النوراء فسبحان ربي الابهي لن يقدر ان يصعد الى رفرف الهاء فى هذا الجبروت القصى فسبحان ربي الابهي اذا امرت جارية من جواربها الاحلى فسبحان ربي الابهي فقالت انزلى من قصور البقاء على هيكل الشمس فى هذا الفضاء فسبحان ربي الابهي ثم التفتى اليهم فيما اسروه فى سرائر سرهم الاخفى فسبحان ربي

الابهی فان وجدت روائح القمیص عن غلام الذی ستر فی سرادق النور من ایادی الاشقیاء فسبحان ربی الابهی اذا صیحی فی نفسک لیطلع بذلك کل من سکن فی غرفات الفردوس من هیاکل الغناء فسبحان ربی الابهی و ینزلن کلهم عن غرف البقاء فسبحان ربی الابهی و یقبلن ارجلهم و یدیههم لما طاروا فی هواء الوفاء فسبحان ربی الابهی و لعل یجدن روائح المحبوب عن قمیص هؤلاء فسبحان ربی الابهی اذا اشرفت حورية القرب عن افق الغرفات کاشراق وجه الغلام عن افق الرداء فسبحان ربی الابهی و نزلت بطراز اشرفت السموات و ما فیها فسبحان ربی الابهی و حرکت فی الهواء اذا عطرت کل الاشیاء فی اراضی القدس و السناء فسبحان ربی الابهی فلما بلغت الی المقام قامت کخط الاستواء فی قطب البداء فسبحان ربی الابهی ثم استنشقت منهم فی زمان الذی ما یجرى علیه حکم الابتداء و لا ذکر الانتهاء فسبحان ربی الابهی و ما وجدت منهم ما ارادت و هذا من قصص العجباء فسبحان ربی الابهی ثم صاحت و ضجت و رجعت الی مقامها فی قصرها الحمراء فسبحان ربی الابهی ثم تکلمت بکلمة سریة تحت لسانها الروحی فسبحان ربی الابهی و نادت بین ملاً الاعلی و حوریات البقاء فسبحان ربی الابهی تالله ما وجدت من هؤلاء المدعین من نسمات الوفاء فسبحان ربی الابهی و تالله بقی الغلام فی ارض الغربة وحیداً فریداً بین ایادی الفسقاء فسبحان ربی فی لاهوت الحزناء و بعد ذلك صرخت فی نفسها بصریخ الذی اصرخت و تزلزلت اهل ملاً الاعلی فسبحان ربی الذی تردى برداء السوداء و وقعت علی التراب و ماتت کانها دعیت و اجابت من دعاها فی لاهوت العماء فسبحان من خلقها من جوهر الحیاء فسبحان ربی الابهی اذا خرجن عن الغرفات حوریات ما وقعت علی جمالهن عیون احد من اهل جنان الاسناء فسبحان ربی الابهی و جمعن علیها و وجدن جسدها مطروحة علی التراب الغبراء فسبحان ربنا الاعلی فلما شهدن حالها و علمن حرفاً من قصص الغلام عررن رؤوسهن و شققن ثیابهن و لطمن علی وجوههن و بدلن عیشهن و بکین بعیونهن و ضربن بایدیهن علی خدودهن و هذا من مصائب الخفی الاخفی فسبحان ربنا العلی الاعلی”

### هو العجمی الفارسی العراقی

چون اهل فلک الهی باذن ملاح قدسی در سفینه قدمی باسمى از اسماء تشبث نموده بر بحر اسماء روان گشتند و قطع مراحل تحدید نمودند که شاید بیمن همت سلطان تفرید به شاطی توحید در آیند و از جام تجرید بنوشند باری باعانت ربانی آن فلک صمدانی بر آب حکمت روحانی حرکت مینمود و سیر میفرمود تا بمقامی رسیدند که اسم ساکن از مجری سبقت گرفت و غالب شد لذا سفینه روح سکون یافت و از حرکت ممنوع گشت در اینوقت حکم محکم ربانی از سماء قدس لا یزال شد و ملاح بقا مأمور گشت که حرفی از کلمه اخفی بر اهل فلک تعلیم فرماید تا باعانت غیبی از وادی حیرت نفسانی بگذرند و بفضای با فزای وحدت روحانی در آیند و بقاف بقای جان و لقای حضرت جانان واصل شوند و چون اهل کشتی بکلمه دوست

معنوی فائز گشتند فی الفور پر معنی گشودند و در هوای قدسی پرواز نمودند و بفضل الهی و رحمت سبحانی از عقبات نفس و هوی و درکات غفلت و عمی گذشتند و در اینوقت نسائم رضوان از مکمن رحمان بر هیاکلشان وزید و بعد از طیران در هوای قرب الهی و سیر مقامات معنوی در محل امن و امان و منتهی وطن عاشقان نزول نمودند و ساکنان اینمقام بخدمت و احسان قیام نمودند و در اینوقت غلمان باقی و ساقی قدسی خمر یاقوتی ابدال فرمود بقسمی سکر خمر معارف الهیه و کأس حکمت صمدانیه جذب و وله آورد که از هستی خود و موجودات رستند و بجمال دوست دل بستند و قرنهای و عهدها در آنمقام خوش روحانی و گلزار قدس رحمانی با کمال فرح و انبساط مسکن و مقر داشتند تا آنکه نسائم امتحان سبحانی و اریاح افتتاح سلطانی از سیای امر لا یزال بوزید تا آنکه بجمال ساقی اشتغال نموده و از وجه باقی غفلت نمودند بقسمیکه ظل را شمس و اشباح را نور انگاشتند و قصد معارج اسم اعظم نمودند که در آن هوا طیران نمایند و بآن مقعد و محل وارد شوند و چون عروج نمودند صرافان الهی با محک قدسی بامر مبرم ربانی بر ایشان نازل شدند و چون اریاح غلام معنوی استشمام ننمودند جمیع را منع نمودند و بعد واقع شد آنچه در لوح محفوظ مسطور گشت پس ای ساکنان بساط حب الهی و ای شاربان خمر رحمت صمدانی قرب جمال دوست را بدو جهان تبدیل ننمائید و از لقای او بلقای ساقی نپردازید و از خمر علم و حکمت او بخرم جهل و غفلت دل مبندید لب محل ذکر محبوبست او را بآب کثیف نیالائید و دل منزل اسرار باقی است او را بتوجه اشیاء فانی مشغول ندارید آب حیات از کوثر جمال سبحان جوئید نه از مظاهر شیطان باری این غلام فانی در منتهی مقام حب دوستان الهی را ببدایع نصح احدیه و جواهر حکمت سلطان صمدیه متذکر مینماید که شاید نفسی قد مردی و مردانگی علم نماید و از قمیص غفلت و شهوت بیرون آید و چون جمال منیر دوست پاک و منیر و مقدس در ارض حب و انقطاع و ود و ارتفاع سیر نماید اقلا اینقدر از انوار صبح جبین و ظهور یوم مبین اخذ نمایند که ظاهر و باطن خود را متحد نمایند از علو تجرید و سمو توحید و تنزیه کبری و تقدیس عظمی گذشتیم حال سعی بلیغ و اهتمام منیع نمایند که اسرار باطن مخالف اعمال ظاهر و افعال ظاهر معارض اسرار باطن نباشد از انفاق جان در سیل جانان گذشتیم بانفاق عدل و انصاف بر نفوس خود قیام نمائید آخر یعنی قمیص حرص و آمال نفسانی از ثوب تقدیس رحمانی ترجیح میدهید و نغمهء عندلیب بقا را بصوت منکر فنا از اهل بغی و بغضا مبادله میکنید؟ فیئس ما انتم تستبدلون انا لله و انا الیه راجعون انشاء الله امیدواریم که هیاکل عز باقی بطراز قدسی و شئون الهی چون شمس صمدی روشن و لطیف و پاک و طاهر ظاهر شوند لیس هذا علی الله بعزیز” انتهی